

Statsbanerne kunne sige: Vi have faaet et Tillæg af 24 Timer plus 24, plus 12, plus 12, hvilket i alt er 72 Timer, hvad der, som bekendt, er 3 Døgn. Det kan Jernbanerne forlange, eller de have ikke nødvendig ifølge Reglementet at befordre Fiskene hurtigere. Selvfølgelig gøre de det i mange Tilfælde og vel i de allerfleste, men dog er, som jeg før sagde, Tabet i de Tilfælde, hvor man ikke naar frem i rette Tid, over 100,000 Kr. om Aaret i de sidste Aaringer, og jo mere der fiskes, desto større vil Tabet blive.

Naar der saa maaske fra Statsbanernes Side siges: Ja, men det er mærkeligt, at der ikke klages over dette, siger jeg: Det kan ikke nytte at klage. Jeg har adskillige Venner og Bekendte mellem Fiskerne, der have indsendt Klage over, at der ved Færger f. Eks. er sendt en Kasse med Rejer en anden Vej, end den skulde, eller at roget Fisk er bleven fejlagtig eksporteret eller er bleven staaende til senere Tog. Jeg kan ikke forstaa, at noget saadant kan ske, men det sker som sagt ikke saa sjældent. Men klager man derover, faar man altid det Svar: Varerne ere naaede frem til deres Bestemmelsessted til den Tid, Reglementet forlanger, de skulle være der. Som Følge deraf nytter det ikke at klage. Men De kunne angaaende denne Sag faa mange Eksempler paa, at der hersker Utilfredshed med den nuværende Ordning, der paafører Landets Fiskere store økonomiske Tab, ved at henvende Dem til „Dansk Fiskeriforening“, vore Fiskehandlere og Fiskeeksportører, i det hele taget alle dem, der have med den Slags Ting at gøre. I første og sidste Instans rammer det vore Fiskere, thi naar Fiskehandlerne ikke kunne være sikre paa, at Fangsten kan fremkomme i rette Tid, maa de trække det store Tab, der kan befrygtes, fra Prisen, og det rammer som sagt baade i første og sidste Instans vore flittige og stræbsomme Fiskere.

Jeg antager, at jeg med disse Udtalelser har godtgjort overfor det høje Ting og den højtærede Minister, at der paa dette Omraade er Forhold, som bør forandres. Da Fisk som sagt er noget for sig selv som Forsendelsesprodukt, vilde Fiskerbefolkningen være meget glad ved, om der kunde laves et Reglement for Be-

fordring af fersk Fisk, særlig gældende om Sommeren, hvor det er en saa vanskelig Vare at fremsende. Skulde det vise sig, at Ministeren trods god Villie ikke ser sig i Stand til at imødekomme det Ønske, jeg har fremsat, vil jeg bede Ministeren om ikke at afvise Sagen, men tage den op til velvillig Overvejelse. Muligvis vil det være svært for Jernbaneadministrationen at føre Sagen igennem paa en tilfredsstillende Maade ved egen Hjælp, og jeg vil derfor henstille, at der da bliver etableret et Samarbejde mellem baade Regeringen, dette høje Ting eller Rigsdagen idet hele, Fiskeeksportører og Fiskere. Naar et saadant Samarbejde kom i Gang med god Villie fra alle Sider, er jeg overbevist om, at meget af det, jeg her har fremdraget, vilde kunne rettes til det bedre, til Gavn for alle og til Skade for ingen. Ved en saadan Sammenkomst eller Forhandling vilde det rimeligvis ogsaa være ret hensigtsmæssigt, at „Dansk Fiskeriforening“ kom til at yde sit Bidrag til Løsning af dette Spørgsmaal.

Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister vil sige: Ja, det er meget godt dette, og jeg har ikke noget imod at imødekomme Krav i saa Henseende i saa vid Udstrækning som muligt, men det vil føre med sig betydelige Udgifter, maaske til ny Vogne og andet mere. Det er muligt, at det er rigtigt, og der er selvfølgelig, det indrømmer jeg, Grænser for, hvad man kan ofre, selv naar det drejer sig om en vigtig Ting. Men paa den anden Side har man aldrig været karrig fra Rigsdagens Side, naar det har gældt rullende Materiel til Banerne, og naar der saa fremsættes et saa retfærdigt Krav som dette, tror jeg heller ikke, at Rigsdagen vil stille sig karrig. Ved Hvidmaling af en Del Vogne og maaske Anskaffelse af nogle faa ny Vogne kan man i høj Grad bedre det omtalte Forhold, og dette kan jo da ikke koste store Summer.

Jeg vil endvidere have Lov til at fremdrage et Par Ting, der komme ind under et andet Ministerium, men som dog alligevel staa noget i Forbindelse med Fiskerieringen. Det er af forskellige Medlemmer og bl. a. ogsaa i Gaar af det ærede Medlem for Fakse (Stauning) blevet udtalt, at der paa Finansloven findes en stor